

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415209858
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4415209858.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Advocate s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: F. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom: M.-U., o vymoženie 276,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. júna 2020 č. k. 18Er/53/2015-17 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 veta tretia, § 44 ods. 3, § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1, § 45 ods. 2, § 35 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 19. 03. 2015, ktorý bol spísaný vo forme zápisnice u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na vymoženie sumy 276,80 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, keď poukazoval na Rozhodcovský rozsudok Stáleho Rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská arbitrážna a. s., Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 35 922 761 (predtým Slovenská rozhodcovská, a. s.) zo dňa 03. 06. 2009 sp. zn. SR 03241/09, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 22. 06. 2009 a vykonateľnosť dňa 25. 06. 2009. Podaním doručeným súdu dňa 07. 05. 2015 požiadal súdny exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z odôvodnenia predloženého rozhodcovského rozsudku súd zistil, že jeho vydaniu predchádzala Zmluva o úvere č. 4193134 uzatvorená medzi povinným a oprávneným dňa 22. 07. 2008. Súčasťou predloženej zmluvy o úvere boli Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v bode č. 17 obsahovali rozhodcovskú doložku. Zmluva o úvere bola uzatvorená medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery a fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z tohto dôvodu bolo potrebné právny vzťah účastníkov posudzovať ako vzťah spotrebiteľský a z tohto titulu povinný v postavení spotrebiteľa požíva zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu. Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere v bode č. 17 obsahujú rozhodcovskú doložku. Prvoinštančný súd citoval znenie rozhodcovskej doložky. V danom prípade exekučné konanie začalo dňa 15. 03. 2015, kedy bol oprávneným spísaný návrh na vykonanie exekúcie formou zápisnice u súdneho exekútora. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická

osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je do 10. 06. 2010 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (s účinnosťou od 11. 06. 2010 je tento zákon zrušený zákonom číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov). Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere predložená oprávneným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Základnou podmienkou pre rozhodovanie sporu v rozhodcovskom konaní je platne uzatvorená rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka. Keďže exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok, súd dospel z predložených listinných dôkazov k záveru, že povinný uzavrel zmluvný vzťah s osobou dodávateľa, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery. Povinný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, bolo potrebné právny vzťah účastníkov posudzovať ako vzťah spotrebiteľský a z tohto titulu povinný v postavení spotrebiteľa požíva zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu. Povinnosťou súdu je v každom štádiu vedenia exekúcie prihliadať na to, či sú splnené formálne a materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu, a teda aj rozhodcovského rozsudku. Pritom nie je viazaný účinkami takého rozsudku v zmysle ust. § 35 Zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré účinky rozhodcovského rozsudku obmedzuje len na účastníkov, teda štátne orgány nie sú viazané účinkami rozhodcovského rozsudku, keďže rozhodcovské rozhodnutie nemožno považovať za akt orgánov verejnej moci. Pokiaľ teda oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť aj otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky. Ak sa súd zaoberá otázkou, či v tomto konaní bola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, zo strany súdu sa nejedná o posudzovanie vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a ani nesmeruje k zrušeniu tohto rozhodnutia. V zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch, z článku 3 vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa podľa smernice nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. V predmetnej exekúcii ide o vymáhanie pohľadávky oprávneného vzniknutej zo spotrebiteľskej zmluvy na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, pričom rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je už vyššie špecifikovaná. Uvedené skutočnosti sú zrejmé zo Zmluvy o úvere, ako aj zo Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, a viedli súd k tomu, že podrobil súdnej kontrole rozhodcovskú doložku berúc do úvahy kritéria, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky, a teda, či rozhodcovská doložka začlenená v rámci všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru nespôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd po preskúmaní uvedenej rozhodcovskej doložky dospel k záveru, že táto nebola uzatvorená ako samostatný právny úkon, nebola individuálne dojednaná. Ako bolo uvedené, znenie všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru ako aj Zmluvy o úvere vyhotovil a zabezpečil oprávnený ako dodávateľ. Táto doložka bola súčasťou úverovej zmluvy, resp. všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru. Zo znenia rozhodcovskej doložky vyplývalo, že o tom, či bude v prípade sporu tento prejednávať rozhodcovský súd a ktorý konkrétne, alebo všeobecný súd, záviselo od dodávateľa, t. j. od silnejšej strany sporu. Súd má preto za to, že takto koncipovaná rozhodcovská doložka v podstate znemožnila povinnému, ako spotrebiteľovi v prípade vzniku sporu zo Zmluvy o úvere dosiahnuť preskúmanie zmluvného vzťahu a následne rozhodnutie sporu všeobecným súdom SR. Súd má preto za to, že takéto dojednanie rozhodcovskej doložky, ktoré je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa a v prospech dodávateľa spôsobuje značnú nerovnováhu medzi stranami zmluvného vzťahu, a preto má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá bola dojednaná v rozpore s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS. Na doplnenie súd uviedol, že táto ani nebola dojednaná individuálne (opak podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka preukázaný nebol), preto je rozhodcovská zmluva absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom ku konštatovaniu neplatnosti rozhodcovskej doložky, súd potom nemohol akceptovať exekučný titul, nakoľko tento je nevykonateľný, keďže ho vydal orgán, ktorý na to zmocnený nebol, pretože konal na základe rozhodcovskej doložky, ktorá nie je platná.

V predmetnom prípade mal súd za to, že exekučný titul treba považovať za tzv. nulitný právny akt a to práve z dôvodu, že bol vydaný orgánom, ktorý nemal na vydanie exekučného titulu právomoc. Súd teda žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, a to z dôvodu, že oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom. Obdobný názor vyslovil i Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení 3Cdo 146/2011 zo dňa 13. 10. 2011, kde okrem iného uviedol aj, že: "...Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu "rozhodnutia" nevykonateľného, majúceho účinky paktu..." Z vyššie uvedených dôvodov a na základe citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu oprávnený odvolanie, namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP) a zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP). K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci oprávnený uviedol, že právne posúdenie veci súdom je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval (podobne Rozsudok Najvyššieho súdu SR, spisová značka 3Cdo 70/2003). Uviedol, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúvacej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov (Exekučný poriadok) a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Poukázal v tomto smere na § 44 ods. 2 a § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. (o rozhodcovskom konaní). Ďalej uviedol, že súd v prejednávanej veci okrem už spomínaného ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. na zistený skutkový stav aplikoval aj ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Oprávnený mal za to, že súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale oprávnený mal za to, že citované ustanovenie súd nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov (exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie) posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu (v prejednávanej veci rozhodcovský rozsudok), tak ako ich vyžaduje ust. § 34 zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Oprávnený bol však toho názoru, že v rámci preskúvania exekučného titulu po materiálnej stránke, nemôže exekučný súd skúmať samotné rozhodcovské konanie, nakoľko samotné ustanovenie, o ktoré sa opiera súd v napadnutom uznesení, stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok, a nie rozhodcovské konanie, zaväzuje k niečomu nedovolenému. Exekučný súd sa tak v rámci materiálneho prieskumu musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu (odôvodnenie nemôže zaväzovať účastníkov konania). Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t. j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu (keďže nemôže vyplývať z vady konania ako je odôvodnené vyššie). Ďalej uviedol, že táto požiadavka materiálnej stránky exekučného titulu vyplýva zo samotnej povahy exekučného konania, kde konajúci súd nemá možnosť inak ako z exekučného titulu sa oboznámiť s priebehom rozhodcovského konania. Uvedená požiadavka znamená, že v rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov. Inými slovami povedané, nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti poukázal na Nález ÚS SR ÚS 5/2000, uverejnený pod č. 18/2000. Oprávnený ďalej uviedol, že v prípade, ak súd na zistený skutkový stav veci aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým strany exekučného konania práv, ktoré im priznáva zákon o rozhodcovskom konaní alebo Občiansky súdny poriadok, a to hlavne právo na prejednanie veci pred príslušným súdom. Strana exekučného konania sa takto môže vyjadriť k zisteniam exekučného súdu až v odvolaní podanom proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Civilné konanie je však konaním dvojinštančným a postupom súdu v

napadnutej veci došlo k pozbaveniu účastníka konania jeho základných práv a to práva na prejednanie veci. Súd v tomto prípade rozhodoval o otázke, ktorá je kvalitatívne náročnejšia ako otázky, ktoré sa riešia v exekučnom konaní bez toho, aby mu na to Exekučný poriadok poskytol legislatívny rámec. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov (podľa ust. § 40 cit. právneho predpisu) exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený poukázal na ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. K nesprávnym skutkovým zisteniam mal oprávnený za to, že konajúci súd pri posudzovaní predložených dôkazov nesprávne zistil skutkový stav veci, keďže namieta skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/rozhodcovská doložka. K uvedenému poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. §3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nesprávne zisteného skutkového stavu. V zmysle článku 2 tejto zmluvy je následne daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, pričom Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. postupuje v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, ako aj v zmysle svojho Rokovacieho poriadku. Na základe uvedeného oprávnený poukázal na to, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom v zmysle osobitného právneho predpisu, a to zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Uviedol, že zmluvné strany sa v zmysle článku 2 odsek 2, druhá veta dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku rozhodcovskej zmluvy, t. j. povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd. Vo veci námietky konajúceho súdu ohľadom znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ust. § 53 odsek 4 písmeno r) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní poukázal oprávnený na odôvodnenie zákonodarcov, v zmysle ktorého je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. V danej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení. Na základe vyššie popísaného skutkového stavu veci a jeho právneho posúdenia oprávnený navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 389 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 19. marca 2015, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Bratislava, Karlovske rameno 8, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 03241/09 zo dňa 03. júna 2009, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 22. júna 2009 a vykonateľnosť dňa 25. júna 2009. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa 7. mája 2015 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami. Súčasťou súdneho spisu je exekučný titul, zmluva o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru vrátane rozhodcovskej doložky, ktorá je inkorporovaná v bode 17. vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 9a ods. 1 a 4 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

9. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

10. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

11. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

12. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených oprávneným v odvolaní dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

13. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora

na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadisk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

14. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

15. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

16. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu" tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

17. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, a tým ako absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, pretože celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej adhéznej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť a súčasne spotrebiteľovi neumožňovala efektívne brániť svoje práva pred štátnym súdom, čím založila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Keďže spotrebiteľ nemal možnosť tento výber ovplyvniť resp. táto nebola individuálne dojednaná a aplikačná prax súdov SR viac krát vyslovila právny záver (databáza neprijateľných zmluvných podmienok), podľa ktorého rozhodcovská doložka, ktorá síce umožňuje výber medzi rozhodcovským súdom a štátnym súdom, ale ak by dodávateľ inicioval (začal) rozhodcovské konanie skôr (ako prvý), dosiahol by nad spotrebiteľom dominanciu,

na základe ktorej by bol spotrebiteľ povinný riešiť spor v rozhodcovskom konaní, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože svojím obsahom a významom konštituuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tak odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatuje, že rozhodcovská doložka ako neprijateľná zmluvná podmienka je sankcionovaná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení absolútnou neplatnosťou (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženiu by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

18. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy ide v prípade enumerácie neprijateľných zmluvných podmienok o pozitívny demonštratívny výpočet, ktorý obsahuje explicitnú špecifikáciu konkrétnych neprijateľných zmluvných podmienok, čo však „de facto“ nebráni, aby príslušný súd rozhodol o neprijateľnej zmluvnej podmienke v zmysle generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy). Prvoinštančný súd teda správne vyhodnotil existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v príslušnom znení) vo vzťahu k rozhodcovskej doložke, ktorá bola inkorporovaná do všeobecných podmienok poskytnutia úveru bez možnosti individuálneho dojednania zo strany povinného (spotrebiteľa). Rozhodcovská doložka bola kreovaná spôsobom, ktorý zakladal bezpodmienečnú korelatívnosť medzi jej akceptovaním alebo odmietnutím vo vzťahu k poskytnutiu úveru. Zároveň je z obsahu rozhodcovskej doložky zrejmé, že znemožňuje voľbu povinného (spotrebiteľa) dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde.

19. Navyše, odvolací súd konštatuje, že rozhodcovská doložka nespĺňa ani písomnú formu v zmysle § 4 Zákona o rozhodcovskom konaní v príslušnom znení (z. č. 244/2002 Z. z.), pretože samotné písomné vyhlásenie povinného (spotrebiteľa) obsiahnuté v zmluve o úvere, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere a súhlasí so všeobecnými podmienkami úveru, nie je dodržaním písomnej formy, tak ako to zákon predpokladá, čo má taktiež za následok neplatnosť rozhodcovskej doložky. (Mutatis mutandis rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4Oboer/15/2020, 5 Cdo 338/2012, 3 Cdo 217/2012, 3 Cdo 122/2011, 3 Cdo 146/2011).

20. Odvolací súd z uvedených dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).